

Kamelvisan

G-dur

Det gick en kamel i en öken
Kamelerna gör så ibland.
Han av sin kameliafröken
fått korgen och ej hennes hand
och därför
gick han nu och led,
med långa steg han gled
långt bort uti öknen han grubblande skred
Av tårar ögat sved
och törstig var han med,
han tyckte att världen var upp och ned.

I veckor han gick utan vatten.
Kamelerna gör så ibland.
Fick skavsår och led utav katten
i Saharas glödheta sand
till slut han
såg en grön oas,
då hade han fått knas,
en hägring han såg blott i törstig extas;
helt tvärt han vände sen
och knalla hem igen
och fria' på nytt till sin hjärtevän.

Men flickon hon rynka på mulen —
kamelerna gör så ibland.
Du var mej en mager och ful en,
nej dra till ett varmare land
din gamla
fula dromedar;
jag har en annan kar'
och vi två ska leka barn, mor och far.
Ett hånfullt ögonkast,
sen gick hon bort i hast.
Av sorg och av smärta hans hjärta brast.